

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15/2565

คำวินิจฉัย(คำสั่ง)ที่ 15/2565นาง ย.ผู้ร้อง คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคุ้มครองคำพิพากษาศาลจังหวัด นครศรีธรรมราชคุ้มครอง

ย่อ / หลักกฎหมาย

การยื่นคำร้องขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุด ระหว่างศาลขัดแย้งกันตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ต้องเป็นกรณีที่คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลสองศาล ขัดแย้งกันจนเป็นเหตุให้คู่ความหรือบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น ไม่อาจปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดนั้นได้ เนื่องจากในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดนั้นย่อมบังคับได้ตามกฎหมายโดยมีผลผูกพัน คู่ความให้ต้องปฏิบัติตามข้อความและผลแห่งคำพิพากษานั้น ตามคำร้องนี้แม้คดีที่ผู้ร้องถูก ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกให้เข้ามาในคดีเป็นผู้ร้องสอดในฐานะผู้ถูกฟ้องคดี เป็นเรื่องที่นาย ส. ฟ้องว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติโดยไม่ดำเนินการ ต่อผู้ร้องกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบการรุกร้าทางสาธารณประโยชน์ ตรวจสอบพบว่าผู้ร้อง สร้างกำแพงรุกร้าคูน้ำสาธารณประโยชน์ และนายอำเภอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้รื้อถอนรั้ว กำแพงแล้ว แต่ผู้ร้องยังคงเพิกเฉย ส่วนในคดีของศาลยุติธรรม เป็นเรื่องที่

คำพิพากษา

ผู้ร้องฟ้องขอให้นาย ส. จำเลย ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่นาย ส. กลับแก้งผู้ร้องกับพวกโดยการ แจ้งความต่อนักงานสอบสวนว่าผู้ร้องกับพวกบุกรุกที่ดินของจำเลย ซึ่งเจ้าพนักงานรังวัดยืนยันว่า เป็นเหมืองสาธารณประโยชน์ มิใช่ที่ดินของจำเลย ทั้งต่อมายังแจ้งความซ้ำว่าผู้ร้องกับพวกบุกรุก เหมืองสาธารณประโยชน์อันเป็นสถานที่เดียวกัน ซึ่งศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชได้มีคำพิพากษา ตามยอมตามที่ผู้ร้องกับพวกและนาย ส. จำเลยตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความยอมรับว่า ที่ดินเป็นของผู้ร้อง โดยที่ดินทางด้านทิศใต้จดเหมืองสาธารณประโยชน์ โดยนาย ส. ไม่ขอโต้แย้ง สิทธิใด ๆ และผู้ร้องกับพวก ก็จะไม่ขอโต้แย้งสิทธิใด ๆ ในเหมืองสาธารณประโยชน์อีก โดยขอ ถือเอารูปแผนที่ที่เจ้าพนักงานที่ดินจัดทำ เป็นอันถูกต้องแนบท้ายสัญญาเป็นส่วนหนึ่งของ คำพิพากษตามยอม ดังนั้น มูลความแห่งคดีที่ผู้ร้องฟ้องนาย ส. ต่อศาลยุติธรรม จึงเป็นเรื่องที่ผู้ ร้องกล่าวหาว่า นาย ส. แจ้งความผู้ร้องกับพวกต่อนักงานสอบสวนโดยเจตนาถ่มถ่มประจาน ผู้ร้องกับพวก ซึ่งเป็นคนละข้อหากับที่นาย ส. ฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อศาลปกครอง และภายหลัง ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกผู้ร้องเข้ามาในคดี แม้จะปรากฏว่าในคดีของศาลปกครอง ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่า กำแพงรั้วของผู้ร้องรุกร้าคูน้ำสาธารณประโยชน์ ซึ่งผู้ร้องโต้แย้ง ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย ชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลว่าเป็นการวินิจฉัยข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกับ การรังวัดใหม่ตามคำสั่ง ของศาลยุติธรรม แต่ในคดีของศาลยุติธรรม ปัญหาว่าผู้ร้องก่อสร้างรั้ว กำแพงรุกร้าคูน้ำสาธารณประโยชน์หรือไม่ ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชมิได้มีคำวินิจฉัยในประเด็น นี้ จึงไม่มีการที่ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช จะวินิจฉัยข้อเท็จจริงขัดแย้งกับคำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุด ดังนี้ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด และ คำพิพากษตามยอมของศาลจังหวัด

นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่าง ศาลปกครองกับศาลยุติธรรมจึงไม่ขัดแย้งกัน จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/15/2565>